

і лелеченя», щоб показувати її в дитсадках і заробляти якісь гроші. На той час і в мене грошей особливо не було. Пішов на репетицію. І жили вони довго та щасливо», – усміхається Андрій Ісаєнко. Їхня донька з п'ятирічного віку також почала брати участь у серіалах.

При тому, що Андрій Ісаєнко, за його словами, приймає всі пропозиції, бо любить свою професію і спраглий до роботи, він уникає ролей компрометуючих (якщо не брати до уваги роль енкаведиста у фільмі «Щедрик», де він проявив себе майстром перевтілення). А можливо, йому їх і не пропонують, відчуваючи той незримий, але існуючий бар'єр, який не допускає таких пропозицій. Нині, на порозі свого 40-річчя, актор пожинає щедрі плоди своєї праці. Слава не забарилася...

Андрій Ісаєнко, Анастасія Цимбалару в серіалі «Новорічна шкерберть». Режисер Мирослав Латик. 2025.

Чехія підтримує українську науку

Українська наука живе! – під таким гаслом в Академії наук Чехії у березні 2022 року стартувала програма підтримки українських науковців у зв'язку з повномасштабною війною росії проти України. Керівництво Академії наук ЧР чітко висловило солідарність у боротьбі України з російськими окупантами, і допомога була реалізована як підтримка українських дослідників. Було залучено більше п'ятдесяти українських вчених різних спеціальностей, які почали працювати в профільних інститутах Академії наук Чехії. Вони змогли приєднатися до європейських дослідницьких проєктів та продовжити дослідження, розпочаті в Україні. Завдяки програмі «Researchers at Risk Fellowship» вчені з України мають не тільки умови для життя та роботи, а й доступ до необхідного обладнання і сучасні матеріали, багаті фонди чеських бібліотек і архівів. У них є можливість отримати досвід колективної роботи в полікультурному середовищі наукових колективів, співпрацювати з представниками різних наукових шкіл і напрямів, пов'язувати традиції української науки з європейськими тенденціями, брати участь у наукових конференціях, знайомити чеських колег із досягненнями української науки.

У вересні 2022 року Слов'янський інститут АН Чехії ініціював регулярні зустрічі українських науковців гуманітарної спрямованості. У 2022 та 2023 роках відбувся цикл лекцій, присвячених становленню унікального українського кіномистецтва, постаті Олександра Довженка та відмінності його творчості від радянської школи. Індивідуальну ідентичність людини в сучасній Східній Європі обговорювали на круглому столі 2 жовтня 2023, організованому Слов'янським інститутом АН Чехії та Інститутом філософії НАН України.

Результатом дискусій стала колективна монографія «Українська наука живе!», об'єднана українською ідеєю: автори показали особливості української літератури, кіно, мови, глибину українських традицій і незалежні сучасні процеси, підкреслили довготривалість і плідність українсько-чеських культурних, наукових та політичних контактів. У виданні три тематичні розділи. Нас зацікавив перший, де вміщено дослідження Оксани Палій, присвячене історії українсько-чеських зв'язків, перекладів українських художніх творів чеською мовою. Лариса Наумова розглянула питання української кінематографії в Чехословаччині 1920–1930 рр., оцінку її чехословацькими глядачами і критиками, відображення української теми в кіномистецтві того часу в Чехословаччині. Обидва тексти спрямовані на формування ідеї про місце і роль української літератури й українського кіно у світі, а також на поглиблення знань читачів про міжкультурні зв'язки України та Чехії.

Лариса Іванишина

Українська наука живе! *Ukrajinská věda žije!*

Дослідження українських учених, виконані в Академії наук Чеської Республіки в межах підтримки Researchers at Risk Fellowship. Гуманітарні спеціальності

Ганна Ситар, Ольга Дьолог (ред.)

Studie ukrajinských vědců, které vznikly v Akademii věd České republiky v rámci podpory Researchers at Risk Fellowship. Humanitární obory

Hanna Sytar, Olga Doloh (eds.)

Academia - Slovanský ústav AV ČR, v. v. i.

«Головне – не нагорода, а вплив»

У списку на премію «Оскар» фігурували два українські фільми. «2000 метрів до Андріївки» Мстислава Чернова (рецензія в № 6 «Кіно-Театру») в категорії «найкращий документальний повнометражний фільм» та «Я померла в Ірпені» Анастасії Фалілеєвої – автобіографічна анімаційна стрічка про десять днів виживання режисерки в оточеному Ірпені та її евакуацію останньою колоною (кваліфіковано на премію завдяки гран-прі на фестивалі у Південній Кореї). Фільми не увійшли до фінальних номінацій.